Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

SAYI 32 20.TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (TKP-ML) YAYIN ORGANI

DEVRİM YOLUNDA ŞEHİT DÜŞEN
TAMER ARDA
ATİLLA ERMUTLU
DOĞAN ÖZZÜMRÜT ve ERCAN YURTBİLİR
ÖLÜMSÜZDÜR !

ÖLMÜŞTÜR EY CANIM BİR DAL ZEYTİN
BİR AVUÇ TOPRAK İÇİN
ÖLMÜŞTÜR NAZLI NAZLI
BİR YÜCE DAVA KURTULMAK İÇİN...
HAİN TUZAKLARDA KAN UYKULARDA
VURULDUK EY HALKIM UNUTMA BİZİ
İŞKENCELER İÇİN TAHTA
ÇARMIHA
GERİLDİK EY HALKIM
UNUTMA BİZİ !

Biz halkız ey faşist CUNTA Kırılmakla tükenmeyiz
Zulmü yok edeceğiz, elde mavzer siperdeyiz.....

..... Ve işte kardeşlerim yiğit, korkusuz bir sıra nefer
Düşüyorsa silah elde toprağa birer birer
Ezilenler halkının, büyük taahamüllü isyan etsin
Özgür olsun diyedir !..

Mazlum çilekeş halkım !

Devrim kavgamıza Haziran ayı boyunca, alevleri yeni yeni devrim şehitlerinin oluk oluk akan kanlarıyla parlayan kızıl meşale yön vermeye devam etti.

Gaziantep'te VEYSEL GÜNEY idam edildi. İstanbul Maltepe'de DOĞAN ÖZZÜMRÜT ve ERCAN YURTBİLİR savunmasız bir durumda, gene İstanbul Sefaköy'de TAMER ARDA ve ATİLLA ERMUTLU arkadaşlar Halk İhtilalinin şerefli savaşçıları; kahpece katledildi. Bu faşist cuntanın en son giriştiği katliamdı. Bundan önce çeşitli yerlerde yüzlerce devrimci beşer onar katledilmiştir. Faşizmin halk düşmanı iğrenç çehresi daha Bahçelievler katliamında tüm emekçiler tarafından görüldü. Faşist katiller, leş kargaları öldürülen dört devrimcinin naaşlarını sanki insan vicdanına işkence edercesine bacağından tutup sokakta sürüklediler. Basının yüz karası faşist gazeteler hiçbir namuslu insanın kabul edemiyeceği bu durumu "işte teröristlerin sonu 'Hürriyet gazetesi'" diyerek köpekce zevk duyuldu. Faşist cunta katliam, işkence ve idamlarına bütün alçaklığıyla devam ediyor. Sorgusuz sualsiz devrimciler katlediliyor işkencede, uykularda, sokak ortalarında, idam sehpalarında.

Dünyada ve Türkiyede Siyasi Durum

Dünyada ve Türkiye'de son gelişmeler değerlendirildi. Bu değerlendirmeler temelinde merkezi yayın organları propaganda yapacaktır. Burada yoldaşların bir an önce bilgilenmesi için tartışılan konular ve ı ve sonuçları özel olarak aktarıyoruz.

Dünyada bir yanda savaş etkenlerinin yükseldiği, diğer yandanda devrim şartlarının yaygınlaştığı, ortam güçlenerek sürmektedir. Genel olarak büyük emperyalistlerin, özel olarak da iki en büyük emperyalist ABD ve SSCB'nin karşılıklı manevraları ve devrimci mücadeleleri boğma çabaları yükseliyor. Buna karşılık yeni-sömürgelerin yanı sıra metrepol ülkelerin kendi içinde de (yani emperyalizmin cephe gerisinde) kitlelerin İngiltere'de son dır aydır meydana gelen çatışmalar bunun bir örneğidir.İngiltere, 2. Dünya savaşından önce "üzerinde güneş batmıyan sömürge imparatorluğu"idi. Milli uyanış ve kurtuluş mücadeleleri sonunda bu durum değişti; Ungiltere yeni-sömürgeci bir güç haline geldi. Ve eski sömürgelerinin önemli bir bölümünü "Britanya Milletler Topluluğu" adlı yeni-sömürgeci bir örgütün çatısı altında topladı. (Bu topluluğa üye yeni-sömürgelerde İngiliz emperyalizmi hakim güç olmayabilir, ama bu örgüt halâ varlığını sürdürmektedir.) Bu milletler topluluğu'nun işleyişinin bir parçası olarak İngiltere'ye eski sömürgelerden yığınla mülteci geldi. Bugünkü çatışmaların konusunu oluşturan kesimin kaynağı budur. Yeni bir anlamda İngiliz emperyalizmi eski sömürgeciliğinin kefaletini bizzat kendi ülkesinde bir "göçmenler" ve "azınlıklar" sorunu yaratarak ödemektedir. İngiltere'de çatışmalar uzun süreden beri azınlıklar üzerinde hüküm süren "ikinci sınıf vatandaş muamelesi", polis baskısı, ekonomik baskı gibi baskılar kkarşısında bu kesimde uyanan "isyan" duygusunun Pakistan'lı bir göçmen ailesinin evinin ırkçılar tarafından yakılması üzerine eyleme dönüşmesi ile patlak verdi, olaylar başlangıçta esas olarak ırkçı "Neo-Faşist" (yani "yeni faşizm" akımının mensupları) devlet işbirliğindeki sosyal-ekonomik baskıya baş kaldırma niteliğini taşıyordu. Fakat zaman içinde çatışmanın iş güvencesinin olmayışı, ücretlerinin düşüklüğü sorununu ve genel olarak yoksul emekçi halkın hayat pahalılığı karşısında ezilmesi sorunu da kapsar hale geldi; yani kapsam genişledi. Bu durum İngiliz emperyalizmini son derece korkuttu. Başbakan Tatcher ve hükümeti, derhal iç faşistleşme yönünde adımlar attılar. (göstericilere karşı zor kullanımını, sıkı burjuvazinin ajanı "sosyal demokrat"lar ve revizyonistler isedevletin temellerini sarsacak imkânları taşıyan bu militan hareketin yaygınlaşmasını engellemek ve sonunun "reformlarla hal edilebileceği" hayalini yaymak için sözde harekete sahip olup muhafazakâr parti hükümetini suçlayıp göstericileri sükunete davet ettiler.

Bu hareket aşırı derecede kendiliğindencidir ve kelimenin tam anlamıyla "kitlesel isyan"dır. Yani belirli bir çizgiye ve önderliğe sahip olmayan bir şiddet hareketidir! Hareketin bu niteliği iki sonuç doğurmaktadır. Birincisi: Kitlesel şiddet çoğu kez anarşiye dönüşebilmekte ve İngiliz burjuvazisi için, hareketi karalamak ve proletaryanın üst ve orta kesimleri ile küçük burjuvaziden tecrit etme imkânını yaratmaktadır. İkinci olarak da: Kitlelerin kolaylıkla anarşistlerin, reformistlerin ve revizyonistlerin etkisinde kalmasına yol açmaktadır. Bu iki sonuç, bu sosyal hareketin olumsuz yanlarıdır. Ve ne yazıkki, bu olumsuzluklarla kıyasıya mücadele edip hareketin olumlu yönü olan kitlesselliği, militanlığı geliştirip, isyankâr emekçilere siyasi bilinci kazandıracak ML bir önder güç ortaya çıkaramamıştır. (İngiltere'de kendisine ML diyen grupların, bu arada "13'lü açıklamaya" imza atan gurubun somut durumunu bilmiyoruz ama sonuç ortadadır.) Bu nedenledirki bu devrimci kitlesel hareket sonuçta çarçur olacaktır.

Batı Alman'ya da, henüz reformizmin ve anarşizmin önderliğinde olsa da kitlesel kıpırdanmalar vardır. Kitlesel gösteriler konusunu Batı Alman emperyalizminin kendi sınırları içindeki atom savaş hazırlıkları, çevre kirlenmesi ve konut sorununu oluşturur. Bunlar henüz barışçıl hareketlerdir; Ama ML'ler için reformizmin ve revizyonizmin kitleler üzerindeki ideolojik, siyasi etkisini kırması ve kitlelerle birleşmesi için mükemmel savaş alanlarıdır. Ne yazıkki Batı Almanya'da bu olumlu durumdan ML tarzda yararlanan bir güç yoktur.

Fransa'da "sosyalist" Mitterrand'ın seçimleri parlak bir şekilde kazanması da, Fransız emekçilerinin "düzen değişikliği" isteğini reformist bir tarzda dile getirmesinden başka birşey değildir, Fransız tekelci burjuvazisinin siyasi buhranı açığa çıkmasını ertelemek amacıyla "sosyal-demokrasi" yedek lâstiğine ihtiyaç duymasıda, hakim sınıfın yönetmede çektiği zorluğu ortaya koymaktadır. (Miterrand'ın zaferi, LSE'nin etkinliğinin artması anlamına gelmektedir.) Emekçi halkın huzursuzluğu bir süre sahte "sosyalist" proğramın uygulanmasını "aslında tekelci devlet kapitalizminin" güçlendirilmesi) ile uyutulacak; daha sonra da daha da kötüleşmesi kaçınılmaz olan halkın durumundan "sosyalizm" sorumlu tutularak halk kitlelerinin tekelci burjuvazinin diğer kesimlerininpeşine takılmasına çalışılacaktır. Kuşkusuzki ML'lerin Mitterand yönetimini "karşı-devrimin bir parçası" olarak teşhir etmeleri ve bunu proletaryayı ve diğer emekçi tabakalarını ikna edici somut bir tarzda yapabilmeleri, Fransız burjuvazisinin bu yeni oyununu bozmada tayin edici bir rol oynayacaktır.

ABD'de de son bir yıl içinde kitlesel hareketler gelişmektedir. Bunlar daha ziyade zenci emekçilere karşı uygulanan milli baskıya karşı ortaya çıkmıştır. Reagen yönetimi iş başı yaptığından bu yana uygulamaya soktuğu "sıkı para ve devletin sosyal harcamalarını azaltma" ekonomik politikası sonuçlarını verdikçe örgütlü işçi hareketleri de yükselecektir. Ki hava konrolörlerinin "yasa dışı" grevleri de bunun bir parçasıdır. Gerek zenci emekçilerin can güvenliği ve milli baskıyı protesto çerçevesinde gelişen ve çatışmalara dönüşen kitlesel hareketleri ve gerekse hava emekçilerinin grevi karşısında Reagen yönetimindeki ABD emperyalist devletinin açık şiddeti dayanan tepkisi, kitlelerin siyasi açıdan uyandırılması ve bilinçlendirilmesi için ML'lere uygun ortamlar sağlıyor.

RSE cephesinde ise Polonya, burjuvazi için çıban başı olmaya devam ediyor. Her ne kadar Polonya KP'nin Kongre'sinde "ılımlı" kanat olarak bilinen Kania gurubu zafer kazandı. Ve Gierek'le 6 arkadaşı P'den ihraç edildiyse de, bu durum RSE'nin Polonya'daki etkisine karşı değildir. Yapılan işlem bir-iki "kurbanlık koyun" seçip Polonya işçilerinin öfkesini yatıştırmak amacını gütmektedir. Nitekim Kania'nın önderliğindeki; parti yönetimi ile Jaruselsky hükümeti, RSE'nin onayını almıştır. Batı yanlısı Walessa önderliğindeki, Dayanışma Sendikası yönetimi de hükümetle grevleri durdurma konusunda uzlaşmıştır. Ne varki işçiler yönetimi zorlamakta ve onu aşmaktadırlar. Bu kaçınılmazdır. Çünkü, parti kongresinde kabul edilen ekonomik plân ilkeleri enflasyonu artırmayı, buna karşılık ücretleri yükseltmemeyi öngörmektedir.

Kısacası, emperyalizmin göbeğinde de devrimci sancılar yükselmektedir. Bunlar, ekonomik bunalım derinleştikce artacaktır. Dikkatimizi çeken bir nokta; ekonomik bunalımı öncelikle emekçilerin en örgütsüz ve bölünmüş kesimlerini vurması ve onları harekete geçiriyor olmasıdır. Bu kesimle ise genellikle örgütlü proletarya değilde, göçmen emekçiler , genç işçiler ,düzenli işi olmayan vasıfsız yarı işçiler vb.dir. Bu durum, emperyalist ülke KP'lerinin, klasik "ağır sanayi işçisi içinde çalışma" perspektifini geliştirmesini ve bu alt kesimlere özel önem vererek politikalar üretmesini zorunlu kılmaktadır. Tabi bundanda önemlisi, birçok kapitalist ülkede doğan bir çizgiye sahip KP'nin olmayışı, ve bunun tüm dünya ML'lerine yüklediği, buralarda KP'lerin kuruluşu için katkıda bulunma görevidir.

Bugün emperyalist savaş etmenleri yükseldikce, onun doğurduğu tehlikeyi devrimci bir bunalıma dönüştürmek komünüstler için tayin edici bir görevdir. Yeni-sömürge ülkelerdeki komünistler için bunun anlamı; anti-emperyalist ve Demokratik Devrim mücadelelerine hız vermektir. Bu gibi ülkelerde devrimci saflarda görülebilecek en tehlikeli ihanet, yeni-sömürge devletinin bir güçlü emperyalistin kuyruğunda bir diğerine karşı kullanılmasını desteklemektir. Şu anda bunun açık şampiyonluğunu Kruşçev-Brejnev tipi modern-revizyonizm ile Teng-Hua tipi modern-revizyonizm yapmaktadır. Her iki karşı-devrimci teori de açık olarak emperyalist paylaşım savaşının kaynağını son tahlilde tek bir emperyalist güç olarak koymakta ve diğerini ateş hattından çekerek, "savaşı devrimle önleme veya devrime dönüştürme" ML çizgisini yok etmektedirler. Kuşkusuz birdizi, daha gizli çizgi aynı sonuca varıyor. Bunlarla mücadele son derece önemlidir.

Metrapol ülkelerde ise emperyalist savaş hazırlıkları karşısında proletarya ve emekçi halk siyasi açıdan uyandırılmak zorundadır. Mevcut durumda emekçilerin savaşa karşı olan tutumu, ya reformistler tarafından genel bir burjuva Filistini "savaş aleyhtarlığı"na dönüştürmekte ve böylece kitlelerin devrimci savaş fikrine sempati duymasını engellemekte; ya da revizyonistler tarafından NATO blokunun savaş hazırlıklarını baltalamak amacıyla kullanılmaktadır. Buna karşılık komünistler yapıyor? Görebildiğimiz kadarıyla komünistler, somut durumdan yararlanacak somut taktikler üzerinde yetersiz kalmaktadırlar. Kitleye "ya devrim emperyalist savaşı önler, ya da savaş devrime yol açar" ilkesinin propagandası yeterli değildir. Şu anda reformistlerin ve revizyonistlerin etkisi altındaki kitle hareketleriyle birleştirmek ve reformizm, revizyonizmi somut olarak teşhir edebilmek için taktik sloganlara da ihtiyaç vardır. Fakat emperyalist ülkelerde bizce komünist ya da komünizm eğilimli gurup veya partilerin bu konuyla ilgili açık fikirleri olmadığı görülmüştür. Bu konuyla ilişkin olarak da dünya ML'leri tartışmak ve doğru taktik sloganları öğretmek zorundadırlar.

- Orta-Doğu emperyalist savaş etkenlerinin düğümlendiği odak noktalardan biri olmaya devam ediyor.

İran'da, iktidardaki kanatlar arasındaki süre gelen çekişmenin Beni Sadr'ın görevden alınması ve takibata uğramasıyla sonuçlanan ilk aşaması İran devriminin yeni bir dönemeciydi. Beni Sadr milli burjuvazinin daha ziyade sanayici ve komprador burjuvaziye ılkın kesimini temsil ediyordu. O, İran'da ekonomik bir istikrar sağlanmasında; giderek yoğunlaşan sınıf çelişmelerin ve ulusal çelişmelerin (Kürt'ler ve Azeri'ler üzerindeki milli baskı) daha yumuşak tavırda ele alınmasından; ve İran-Irak savaşından belirli tavizler pahasına bir "barış"a varılıp içteki inşaya dönüşmesinden yanaydı. Feodal kesimi temsil eden İslam Cumhuriyet Partisi (İCP) kurucusu ve başkanı Beheşti ise, bu politikaların hepsinde Sadr ile çatışıyordu. Nihayet Beheşti, Humeyni'yi Sadr'ın (dolayısıyla onun izlediği politikaların) "devrim"e ayak bağı olduğuna ikna etti. Bu, aslında, milli eşraf ve tüccarlardan oluşan milli burjuva sağ kanadın, feodal sınıfla uzlaşma anlamına gelmektedir. Neticede Sadr alaşağı edildi ve bunu Sadr yanlıları yönetici mevkilerden tasfiyesi izledi. Bu tasfiyeye Sadr, "halkı despotizme karşı mücadeleye çağır"arak cevap verdi. Devrimci halk güçleri de, reformist bir çizgiye sahip olan Sadr'ı desteklediler. Bu, gerici kampa kayan İran rejiminin halk güçlerine karşı azgın bir terör uygulamasıyla cevap buldu. Ve böylece, İran bir iç savaş ortamına pratik olarak girdi. İran komünistleri şu anda iç çelişmeyi baş çelişme almalıdırlar. Gerici Humeyni rejimi alaşağı edilmeden Irak saldırganlığı kisvesine bürünmüş olan emperyalist müdahaleye karşı savaşı başarıya ulaştırmak imkânsız hale gelmiştir.

Şu anda Humeyni rejimi bir tek Rus sosyal-emperyalizminden destek görmektedir. O, halka karşı açtığı feodal şiddet kampanyasını sürdürdükce, RSE'ne daha da istek duyacaktır. Buna karşılık, Sadr ve Halkın Mücahitleri'nin başkanı Mesut Racavi önderliğinde, devrimci halk güçleri bir cephe oluşturmaya çalışmaktadırlar. Bu cephe, İran'da iç savaşı sürdürmek için çabalamaktadır, ama ilk raundu kaybetmiş görünmektedir; çünkü Sadr ve Racavi Fransa'ya sığınmak zorunda kalmışlardır. Batılı emperyalistler bu cepheyi desteklemekte; özel olarak da Sadr'ı kullanmaya çalışmaktadırlar. Cephenin önderliğinin milli burjuvazinin elinde olması (Racavi'nin temsil ettiği küçük-burjuva kesimin önderliği ancak Sadr'ın dümen suyuna girerek ortak olduğu kanısındayız), NATO'lu emperyalistlere ümit veriyor. Onlar aynı zamanda, İran'da doğan iç bunalımdan, Şah rejiminin artıklarını iktidara getirmek için yararlanmak istiyorlar.

İran'daki durum iki açıdan çok naziktir. Birincisi, İran devriminin gelişmesi ML'lerin durumu doğru tahlil edip, Beni Sadr cephesinin kuyruğuna takılmadan onunla birleşebilmesine ve bu cephenin emperyalizmin bir uzantısı haline getirilmesinin önlenmesine bağlıdır. Bu yapılmazsa, devrimin gelişmesi bir süre kayalara oturur ve mevcut devrimci dalganın kabarışından yararlanılmamış olunur. İran devriminin gelişmesi, Türkiye devrimi açısından da çok büyük bir öneme sahiptir. Çünkü, İran'ın mümkün kızıl bölgeleri, Türkiye'devriminin kızıl bölgelerinin gelişmesine sınır ve dolayısıyla doğrudan destek olma görevini görebilir.

İkinci olarak, İran'daki durum, iki en büyük emperyalistin Orta?Doğu'de güç dengeleme oyunlarını derinden etkileyecektir. Bu ise savaş etmenlerini Orta-Doğu'da yükseltmektedir. Eğer Humeyni rejimi RSE'nin dümen suyuna girerse,RSE petrol yataklarını güçlü bir şekilde kontrol altına almış ve askeri deniz yollarından birini daha denetlemiş olacaktır. Bu, savaş hazırlıkları açısından RSE lehine çok önemli bir avantajdır. Bu nedenle ABD ve onun müttefikleri, bu ihtimale karşı binbir türlü entrika ve açık saldırı düzenliyecektir. Bir yandan Humeyni'yi devirmek için Sadr'ı satın almaya çalışacak, bu arada kendi uşaklarına darbe ve müdahaleler örgütlettirecek; diğer yandan da Humeyni'yi kendi yanına çekmeye çalışacaktır. İsrail'in son dönemdeki açık saldırganlığını ABD'nin desteklemesi ve savaş kışkırtıcılığının bir parçasından başka birşey değildir. İsrail'in yerel savaş kışkırtıcılığı (İran'da atom santrallerini, Lübnan'da Beyrut'un bombalanması) kuşkusuz onun iç çelişmelerinden etkileniyor; ama ABD emperyalizmini yöneten Reagen'in açık savaş kışkırtıcısı sertlik politikasına da uygun düşüyor. İsrail siyonist devletinin vardığı, sadece Filistin halkının milli kurtuluş davasının önünde büyük bir engel değildir; o, aynı zamanda ABD'nin Orta-Doğu'daki "koç başı" olarak emperyalist savaş mekanizmasının bir çarkı ve tüm Orta-Doğu halklarının azılı düşmanıdır. Bu nedenle İsrail saldırganlığını; bunun karşısında ABD uşağı Arap ve Türk devletlerinin takındığı sahte tavır ile RSE'nin uşağı Suriye ve Libya'nın sözde Filistin davasına "sahip" çıkışlarını teşhir etmek önemli bir görevdir.

- Ufak bir Batı Afrika ülkesi olan Gambia'da, başkan İngiliz emperyalizminin saltanat gösterisinde göbeğini şişirirken bir darbe girişimi oldu. Buna Senegal askeri birlikleri müdahale etti. Darbeciler, anlıyabildiğimiz kadarıyla, RSE'nin ideolojik etkisi altındaki subaylardır. Bu nedenle batılı emperyalistlerin denetimindeki Senegal'in karşı darbesine maruz kaldı. Ne varki, ortaya çıkan bu bunalım Gambia halkını bağımsız eyleme itti. Halk, darbecilerden bağımsız olarak Senegal işgaline ve onun korumaya çalıştığı Gambia hakim sınıflarına karşı silahlı mücadeleye atıldı. Gambia silahlı kuvvetlerinin sadece 500 kişiden ibaret olması ve kendi içindede bölünmüş olması, halkın devrimci mücadelesi için bir avantajdır. Bu olumlu durumdan yararlanacak kapasitede bir devrimci gücün olup olmadığını bilmemekteyiz. Fakat halkın direnişi proletarya enternasyonalizmi ile desteklıyeceğimiz bir devrimci mücadeledir; ve emperyalist sistemin yoğunlaşan bunalımını ve ona karşı yeni-sömürgelerde odaklaşan devrimci mücadelelerin bir diğer kanıtıdır.

- Ülkemizde faşist Cunta birinci yılını doldurmaya yaklaşıyor. Bu konuyla ilgili bir broşür hazırlanması kararlaştırıldı. Bu broşürde, bir yıllık terörün muhasebesinin yapılmasının yanısıra Türk hakim sınıflarının önümüzdeki dönemde atmayı plânladıkları ekonomik ve siyasi adımlara karşı somut mücadele perspektiflerinin konulması kararlaştırıldı.

Bu bir yılda hakim sınıfların ekonomik çıkmazları daha da derinleşti. Partimizin tesbit ettiği gibi, "sıkı para politikası", üretim krizine ve işsizliğin, yoksulluğun derinlemesine artmasına yol açtı. Bu ortamda piyasaya para sürmeleri kendileri için "intihar"la eşdeğer bir felâket olacaktır ama diğer yandan da gün geçtikce bunu yapmaya mecbur hale geliyorlar. Bu onların ekonomik açmazıdır.

Bu ekonomik çıkmazla birlikte, siyasi çıkmazları da derinleşiyor. Cunta, gerek halkı aldatmak amacıyla ve gerekse hakim sınıflar içindeki, bugüne kadar suni metodlarla bastırdığı çelişmeleri "normal" ölçülerde işliyebilmesi için "Kurucu Meclis" manevrasını hayata uyguluyor. Bu, tarafımızdan füçlü bir şekilde teşhir edilmelidir. Biz bu teşhirde, bu "Meclis"in kuruluş yöntemlerini halka ve dünya kamuoyuna açıklayarak onun cunta "meclis"i olduğuna ağırlık vermeliyiz. Böyle bir meclisin hazırlamakla yükümlü olduğu "Anayasa, seçimler ve siyasi partiler kanun"unun sadece cuhta ve onun temsil ettiği kompradorlarla ağaların çıkarlarına dile getirebileceğini ortaya koymalıyız. Biz emekçiler; böyle bir yasa hazırlığının demokrasi ile hiçbir bağıntısı olmadığını anlatmalı ve demokratik yollardan tartışılıp hazırlanmayan böylesi temel yasaların "halkoyuna sunulması"nın da bir yutturmacadan ibaret olduğunu anlatmalıyız. Çünkü komprador patron-ağa

Devamı 7. Sahifede

SİZLER GÖRÜYORSUNUZ ÖLÜMÜN ZAFERİNİ_

İRLANDA`DA MAZE HAPİSHANESİNDE !

Düşman en ağır yenilgileri
Zindanlarında tadar
Ve yeryüzünde hiçbirşey
Zindanları kurtarmak kadar
Koymaz ona.....

İrlanda emekçilerinin yüzyılları bulan soylu direniş destanına yeni yeni sayfalar ekleniyor.

Bitmemiş bir destan; belkide en uzak özgürlük mücadelesinin destanıdır. Bu destanı 1642'lerden kanlarıyla yazmaya başlamış İrlanda emekçileri. Bu destan;daha 1642'lerden itibaren katledilmeye, köleleştirilmeye topraklarına ve özgürlüklerine el konulmaya başlanmış İrlanda'lıların, 1647'lerden itibaren genç İngiliz burjuvazisinin temsilcisi Cromwel'in önderliğinde İrlanda'lı özgürlük isyancılarına karşı girişilen baskı, zulü ve ilhak saldırıları sırasında İrlanda'lı köylüler asılmış, kulübe ve evleri yıkılmış, bunların önemli bir çoğunluğu esir edilerek Kuzey Amerika'ya köle olarak satılmış, el konulan topraklarda İngiliz işgal ordusunun subayları tarafından paylaşılmış. Fakat durdurulamadı İrlanda emekçilerinin bağımsızlık ateşi. Söndürülemedi bu için için köz gibi yanan isyan ateşi. İsyan 1800'lerde yükseldi bir daha. Yaralarını saran İrlanda emekçileri köleliğe , zulme ve esarete. Tekrar yenildiler. Kan ve zulümle bastırdı bu özgürlük isyanını sömürgeciler. Ama İrlanda emekçilerinin babadan oğula, dededen torununa geçen bu mücadele ruhu ve inancı savaşmak, yenene kadar savaşmak. Yenile yenile, savaş içerisinde savaşmasını öğrenmek, savaşı başarıyla nihayetlendirmek mantığını taşıyordu. İşte 1916'da yeniden güçlü bir ihtilal dalgası sardı, tüm İrlanda'yı. Ayaklandı tüm İrlanda emekçisi emperyalist İngiliz burjuvazisinin sömürgeciliğine. Bu ihtilali de bastırdı işgal orduları. Ama bunun neticesinde Serbest İrlanda adıyla 1922'de G.İrlanda'da bir devletin kurulmasını engelliyemedi İngiliz emperyalistleri. 1948'de devlet İrlanda Cumhuriyeti'ne dönüştü. Ama ne yazıkkı İrlanda emekçilerinin babadan oğula, dededen toruna elden ele devredilen özgürlük meşalelerini tam aydınlığında kurtulmamıştı bu devlet. Nitekim kısa bir süre sonra İngiliz emperyalizminin binbir bela yarı-sömürgesi durumuna getirdi bu devleti kendisine. Fakat İrlanda emekçilerinin devrimci savaş mantığı mücadelelerine ışık tutuyor ve işte kavga yine sürüyor. Yakın zamanlarda Belfas'taki Maze hapishanesinde, belirli istemlerinin gerçekleşmesi amacıyla 7 İrlanda savaşçısı açlık grevine gittiler. Bunların görünürdeki belirgin talepleri; kendilerine siyasi savaş suçlusu muamelesinin yapılması, kendi giysilerini giyebilmeleri, bu anlamda cezaevi giysilerini giymemeleri cezaevindeki çalışmalardan muaf tutulmaları,özel bölümlere konulmamaları ve daha çok mektup ve ziyaretci imkânının tanınması vb. noktalarda odaklaşıyordu. Ama emperyalist İngiliz yöneticileri başta "Demirlydi" başkan M.Thacher olmak üzere hepsi büyük bir hiddetle karşıçıktılar buna. Bunların kabul edilmiyeceğine dair meydan okudular. Ama bu savaşı İrlanda militanları zaten başta kabullenmişlerdi. Bunun üzerine İrlanda savaşçıları davalarının yüceliğine yaraşır bir tavırla direnişlerini sürdürdüler. Bu bir onur mücadelesi idi. Aynı zamanda İngiliz sömürgecileri ile giriştikleri kavgayı, şimdi sömürgecilerin zindanlarında çok çetin koşullarda sürdürüyordu İRA militanları. İşte yüzyılların şanlı direnişini onlarla somutlaştırıyordu.

İrlanda bağımsızlık savaşçılarının geçmişten beri sömürgeciliğe karşı direniş metodlarında bu tür açlık grevlerinin özel bir yeri vardır.

Örneğin: 1845 yılında emeğinin karşılığını alamıyan ve yoksulluk içinde kıvranan İrlanda'nın yoksul köylüleri sömürgecilerin işgal ettikleri topraklar üzerine açlık grevine gitmişlerdi. Daha sonra bu direniş biçimi sömürgeciliğin zindanlarında sürdü. 1916'da Thomas asche, 1920 Fitzkesald, J.Marphy ve T. Meswingy, 1923'de J. Whityy, de Barryy ve A.Sullivan, 1940 J.Mçnoka ve P.Darcy, 1946'da Tmclaughey, 1974'de Mgaughan 1976'da F.Stagy ve de 1981'in Mayıs'ında millet vekili Bobby Sahdes, Francer Hugger, Rymemd Mecre Esshe ve Patsy Ohara halkının özgürlük davasını ve direnişlerini ve o onurunu açlık grevini ölüm orucuna dönüştürerek bu yüce savaşta şehit olmuşlardı. Bu mücadele metodu kendi zindanlarında hakim sınıfları dize getirmede, taşınan onurlu bayrağa leke sürmemesi temelinde dünyanın pek çok ülkesinde çeşitli zindanlarda, ceza evlerinde sürdürülegelmiştir. İşte yakın günlerde Almanya'da Hamburg cezaevinde 25 arkadaşıyla başlıyan açlık grevinde S. Deüs ölmüştür. Halen İspanya'nın Madrit-Crapachall cezaevinde 5 ETA militanı açlık grevini sürdürmektedirler. Gene İspanya'nın Marinnalede bölgesinde nüfusun dörtte biri olan 500'ü aşkın, ayrıca Tbaida'da 400 köylü çoluk çocuğuyla toprak ve özgürlük mücadelesinden açlık grevine baş vurmuşlardır. Bu direnişte 45 yaşındaki bir köylü ölmüş, bunun cenaze törenine 5000'i aşkın köylü kacılmıştır. Türkiye'de de koyu faşist işkencelerin ve katliamların yaşandığı zindanlarda, işkenceci katilleri dize getirmede "açlık grevlerine başvurage-linmiştir. Hakim sınıfları kendi savaş alanlarında çaresiz bırakıp dize getirici tarzda kitlesel düzeyde hayata uygulayıp; başarıya ulaşmış pek çok "açlık grevi" direnişi yaşanmıştır. Türkiye'deki işkencehanelerde, cezaevlerinde halen de İstanbul, Niğde, Diyarbakır vb. yerlerde pekçok cezaevinde yurtseverler, devrimciler, komünistler butür eylemlere başvurmaktadırlar.

İrlanda'da fazla uzak olmayan günlerde şehit olan İRA savaşçılarının direnişleri özellikle milletvekili Bobby Sandes'in onurlu direnişi tüm dünya demokratik kamuoyunun ilerici halkın dikkatini K.İrlanda'ya yöneltmiş ve İngiliz emperyalizminin tutumu büyük bir kinle lânetlenmiştir. Bilindiği gibi Bobby Sandes'in ölümünün ardından 2. Dünya savaşından sonra en güçlü bunalımı yaşıyan; sefaletin, işsizliğin dizboyu yükseldiği İngiltere'yi Friedman'cı yeni emperyalist sömürü çeteleriyle kurtarmaya kalkışan ama her geçen gün daha da ağır bir bunalıma sürükleyen başbakan M. Thacher "bütün Kuzey İrlandalılar açlık grevi yapıp ölseler bile İRA üyesi tutuklulara siyasi suçlu statüsü tanınmıyacaktır..." demiştir. Anlaşılıyorki "Demirleydi" kana susamış.Yüzyılların onurlu kavga sancağını taşıyacak bunu kendi mücahitlerinde somutlaştıran,İngiliz sömürgecilerinin zindanlarındaki 700'e yakın tutuklu "hepimiz Bobby Sandes'in yerini tutmaya hazırız" diyerek gerekli cevabı vermişlerdir. Bobby Sandes'in cenaze törenine katılan Kuzey İrlanda'lı gereken cevabı vermiştir.

Kanı ve canı pahasına doğru bulduğu yolda bir adım dahi geri atmıyan, ölümü koşarak göz göre göre kucaklıyan savaşçılar, siz emperyalist haydutlara ecel terleri döktürerek hak ettiğiniz cevabı vermişlerdir! Bobby Sandes'i açlık grevinin 4. gününde milletvekili seçen savaşçılarının ölümüyle Belfas'da Londondryyde; Dublin'-

de altısından altmışına kadar tüm İrlanda'lı emekçilerinin güçlü protesto direnişleri size hak ettiğiniz cevabı vermiştir. Nevyork'da, Los Angeles'de, San Fransisco'da, Batı Almanya'da, Norveç'de, dünyanın dörtbir bucağında dünya ilerici kamuoyunun güçlü protestoları size hak ettiğiniz cevabı vermiştir.

Ayrıca Haziran ayı ortalarında İngiliz emperyalist sömürücülerine çok güçlü bir şamar daha indirildi. İngiliz emperyalizmi uzun yıllardan beri "böl-yönet,yut" taktiklerine uygun olarak İrlandalı protestanlarla katolikleri biribirine kırdırmaya çalışıyordu. Bunda kısmen de başarılı olmuştu.Ancak giderek İrlanda emekçileri bu oyunu boşa çıkarmasını bildi. Bunun en güzel örneklerinden biri biri de belirttiğimiz gibi Haziran ayı ortalarında yapılan bir seçim oldu. Londondreyy belediye başkanlığı ve belediye meclis üyelerini seçen halk belediye başkanlığına bir katolik'i seçti. Belediye meclis üyelerinin dörtte üçü katolikti. Bunda ilginç olan yan Londondreyy'de protestanların çoğunluğu teşkil ediyor olmalarıdır. Ama bu duruma rağmen seçimlerin sonucunda oluşan durum artık İrlanda da meselenin katolik-protestanlarla çelişkisi olmadığı, aksine bir bütün olarak İrlandalı emekçilerin İngiliz sömürgecilerine baş kaldırmalarıdır. Yani mezhep kavgası değildir. Olan biten sınıf mücadelesinin bir biçimidir. Özgürlüğün en namuslu ve en soylu seslerinden biri olan şehit savaşçı Bobby Sandes "Büyük baba bir zamanlar tarla kuşunu kafese koymanın büyük bir günah olduğunu; bu kuşun özgürlük simgesi olduğunu söylemişti. Kendimi bu kuşa benzetiyorum. Ben de bir özgürlük savaşçısıyım ama benim giysilerimi aldılar; çirkin cezaevi giysilerini giydirdiler. Bir hücreye kapattılar. Fakat içimdeki özgürlük ateşini söndüremiyecekler." diyordu. Söndüremediler özgürlük ateşini. Kavga arkadaşımız sandes, hiçbirşey senin özgürlük ateşini söndüremedi....

...Sen hep özgürlük türkülerini dinledin
Büyüklerinden.
Göbeğin
Özgürlük direnişinde kesildi.
Daha onikisinden
Yüzyılların yüküyle doluydun
Yüzyılların acısıyla
Yüzyılların kiniyle
Yüzyılların kavga türküleriyle
Doluydun...

Onsekizinde elinde silah
Kataldın özgürlük kavgana
Sömürgecilerinin
Tükürdün iğrenç suratlarına.....
Kan ve barut ortasında
Gençliğin bağrında
En güzel türkülerini söyledin
Sömürgecilerin zindanlarında....

Daha 18'ini bulmuştun
Şanlı kavga alanında
Maze'i hapishanesiyle
.... işte şimdi
Damla damla
Kanınla beslediğin
İhtilâl meşalesinin
Kızıl alevleri yakıp kavuruyor sömürgecileri
Uşak ruhlu cellatları
İşkenceci katilleri
Eriyorlar karşında hemde
Senden daha çabuk..

.... Sen bir özgürlük mermisiydin
altmışaltıncı gününde
Meşaleyi
HURGES'e, O'HARA'ya onbinlere
Devrederek gidiyorsun hedefine
Tam onikisinden, şahdamarından
Sömürgeciliği vurmaya.....

Sen ve senden sonraki Hugges, Mclreesh, O'hara'da bu onurlu bayrağı son nefesinize kadar bir an dahi yere indirmeden hep yücelerde dalgalandırdınız. İşte şimdi sizler bir özgürlük meşalesisiniz. Yolunu aydınlatıyorsunuz onbinlerin elinde,örnek olursunuz sizden sonrakilere. İşte şimdi altı yaşındaki küçük devler tüm acı ve kinleriyle bombayı fırlatıyor sömürgeciliğin şah damarına. İşte şimdi İRA savaşçısı soruyorlar damla damla al kanınızın hesabını anında,İngiliz işgal ordusundan. İşte onbinler, protestanı, katoliği haykırıyor İngiliz emperyalizmine bir olup, bir olup vuruyor sömürgeciliğin çarkına!

Evet, kavga kardeşlerimiz sömürgeciler, emperyalist haydutlar ve onların iğrenç kuklası;topraklarımızı işgal, dillerimizi yasak ettiler. Bizleri topraklarımızda köle ettiler, diyar diyar sürdüler; kâh İrlanda'da, kâh Kamboçya'da, Kâh Kürdistan'da katlettiler; işkence ve zulüm ettiler! İşgal, işkence ve zulüm emperyalist haydutları, sömürgecileri tarihsel çöküşlerinden kurtaramadı ve kurtaramıyacak. Bunun böyle olduğunun, olacağının en onurlu örneklerisiniz. Kavga arkadaşlarınızın özgürlük alevleri şimdi daha aydınlatıcı; işte şimdi özgürlük alevleri gökkubbeyi sarıcı!

- KAHROLSUN İNGİLİZ EMPERYALİZMİ !
- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL-EMPERYALİZM VE TÜM DÜNYA GERİCİLİĞİ !
- YAŞASIN İRLANDA ÖZGÜRLÜK SAVAŞÇILARININ ŞANLI DİRENİŞİ !

----------:::-------:::-------

EREĞLİ KÖMÜR İŞLETMELERİNDE 15 GÜNDE 8 İŞÇİ "İŞ CİNAYETLERİ"YLE KATLEDİLDİ. "İŞ CİNAYETLERİ"NİN SORUMLULARI FAŞİST İKTİDARDIR.

"Kazmayı vurduk madene
Ses çıkardı tane tane
Göçük altındaki gene
Bizdik maden ocağında.."

Ey emperyalist haydutlar! Ey onların çanak yalayıcı uşakları, komprador patronlar, büyük toprak ağaları, bankerler, tefeciler, tüm halk düşmanları! Emeğimize, alınterimize, soframızdaki bir tutam tuza, lâmbamızdaki gaza baskıyla, zamla, zulümle hayasızca el koyduğunuz yetmiyormu? Yıllardan beri bir sülük gibi kanımızı emdiğinizdemi yetmedi? İşte gene enselerinizin kalınlışması, göbeklerinizin şişmesi, kasalarınızın alın teri, işçi kanı, lekeli paralarla dolması uğruna 8 işçi daha hayata veda etti. Yerin yüzlerce metre altında bir tutam güneş ışığına, evlâtlarının, yârlerinin gülmeyen, güldürmeyen gözlerine hasret kömürocaklarına karıştı. Alkanları kirli kömür taşlarına karıştı.

Faşist cunta ve onun iğrenç sözcüleri! Siz buna "iş kazası" diyorsunuz. Bir iki sahte gözyaşı, üçbeş kuruş "kan bedeli" ile halledivriyorsunuz meseleyi. Ama kazın ayağı öyle değil. Bu dediğiniz gibi iş kazası değildir. Bu düpedüz <u>iş cinayetidir</u>! İşçiler parasız bir sömürü uğruna katledilmişlerdir ve katilleri <u>sizlersiniz</u>! Katil bu düzenin kendisidir. Bu kan, sömürü ve sefalet üzerine kurulan komprador patron-ağa düzenidir. Geçtiğimiz Mayıs ayının sonlarında ve Haziran'ın ilk haftasında 5 işçiyi; bir işçiyi daha sonra, ve iki işçi onlardan sonra toplam 8 işçi Ereğli kömür işletmelerinde göçük altında kalarak hayatlarını yitirmişlerdir.

Doymak bilmeyen iğrenç sömürü iştahları,

işçi kanını kömür tozuna akıtan, kömürün karasından daha da kara olan sömürü emelleri uğruna 8 işçiyi daha katletmişlerdir. Sömürgen katilleri işçilerin hiçbir iş güvencelerinin olmaması, çalışma koşullarının oldukca sağlıksız ve her an hayati tehlikenin bulunması ilgilendirmemektedir. Onları ölen işçinin ardında kalan, hiçbir güvencesi olmayan yetim çocuklar, gözü yaşlı çaresiz kadınlar ilgilendirmemektedir. Onları tek ama tek ilgilendiren...sömürü işçilerin kanı, canı pahasına iğrenç sömürüdür.

Boyalı cilalı faşist burjuva basınını da hiçmi hiç ilgilendirmemiştir bu katliam ve benzerleri. Onları daha çok Bülent ERSOY şarlatanının nasıl kadın olduğunu, hangi burjuva kadını veya erkeğinin kiminle kırıştırdığı; faşist cuntanın demec itham ve yalanlarının; sahtekârlık ve demegojilerini hummalı bir faaliyetle büyük puntolarla yayınlamak ilgilendirmiştir. Bizim de eylem biçimi olarak doğru görmediğimiz herhangi bir Ermeni eylemi biçimine günlarce, aylarca ırkcı faşist bir propaganda yapmak; şövenizm zehirini kusmak ilgilendirmiştir. Bu ahlâksız düzenin basını ölen işçilerin kimisini yazma gereğini bile duymamış,kimisini de haberci bir mantıkla geçiştirivermiş. Fakat Türkiye işçi sınıfının örgütlü müfrezesi olan Partimiz TKP/ML'in yayın organı işçilerin, köylülerin, tüm ezilen emekçilerin düzene karşı öfkesinin,kininin ve mücadelesinin kürsüsü olan gazetemiz İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU bu yalanlarınızın küllendirilmesine müsade etmiyecektir. Bu kor alevlendirilmelidir. Alevlendirilmelidir ki bu alevler her türlü zamın, zulmün, işkence ve katliamın kendisi demek olan faşist düzeni yıkıp kavursun. Yok etsin. Bu iş cinayetlerini de.

İşçiler, emekçiler. Komprador patronların, ağaların, onların faşist devletinin iğrenç sömürü emelleri uğruna 8 işçi kardeşimizi daha kaybettik Ereğli kömür ocaklarında! Bunlar Kozlu üretim bölgesinde Ramazan ÇELEBİ, Mehmet YAVUZ, Hüseyin AKTAŞ, Hasan EKİM ve Mehmet ÇENGELCİK. Amasar üretim bölgesinde de Tahir, Erol ve Tahsin, Durmuş adlı işçi kardeşlerimizdir. Komprador Patron-Ağa Devletinin bu iş cinayeti ne ilktir ne de bu işçinin katliam mekanizması niteliğindeki çalışma koşulları sömürü-ve zulüm düzeni devam ettiği müddetce son olacaktır. İşte bizzat bu faşist devletin organlarınca çalışma bakanlığı DPT, SSK, DİE'nin ortak verilerine bile bir bakmak bunun böyle olduğu hakkında bir hayli bilgi verdiricidir.

Örneğin: 1977-1978-1979 yıllarında ise iş cinayetleri neticesinde hayatlarını yitiren işçi sayısı: 3558'dir. neredeyse ortalama olarak hergün 5 işçi hayatlarını yitirmiştir. Yani hergün 5 işçi hayata gözlerini yummuş ve onlarca çoluk çocuk, kadın sefaletin içerisinde gözyaşlarıyla çaresizliğine çare aramış, hakim sınıfların "kader" aldatmacasına boyun eğmişlerdir. 1968 yılından bu yana hiçbir yıl işçi cinayetlerinde öldürülen işçi sayısı 500'ün altına düşmemiştir. Bu son yıllarda ise gözü dönmüş bu kudurgan kukla komprador patron-ağa ve onların devleti bunalımlarının yükünü emekçilerin sırtına yükleme, ağır sömürü koşulları altında rakamı 1000'in altına düşmemektedir. Bu son onikionüç yılda toplam 10834 işçi "iş cinayetlerinde" katledilmiştir. İşte bunların katili, onbinlerce çoluk çocuğun ve kadınların sefil yaşantısının sorumlusu bu faşist devlettir. Tüm devrimcileri "terörist" göstermelerinin altında yatan işte bu kendilerinin en büyük faşist teröristler olduğudur. Üstelik 10834 kişilik rakam bile gerçek katliamları içermemektedir. Yığınların, iş cinayetlerinde katledilen işçinin, sigortasız, sendikasız işçinin hesabı bile tutulmamaktadır.

İşçilerin en küçük demokratik sendika hareketlerini kanla ve zulümle bastıran faşist iktidar bindan önceki 13 yılda işçilerin grevleri neticesinde "kaybedilen işgünü sayısının 8 milyon 285 bin 9 yüz 73 gün olmasının büyük bir hışımla işçilerden hesabını sormaya kalkmaktadırlar. Dünün öcünü büyük bir vahşetle almaya çalışmaktadırlar. Bir kerecik onların zemininde konuşacak olursak; hemen şunu sormamız gerekecek: Gene bu 13 yılda iş cinayetlerinin neticesinde kaybedilen 36 milyon 360 bin 877 işgünü lâfını bile etmiyorsun. Çıkarlarınla çelişmiyormu.

12 Eylül faşist cuntası işçi sınıfının her türlü mesleki sendikal demokratik haklarını gasp ederek lokavt patronlar için "kutsal bir hak" grevi de işçiler için korkunç bir hiddet ve hışımla yasaklıyarak grevler yüzünden kaybedilen (!) işgünü kayıplarını (!) böylece bertaraf etmiştir. Grevler yüzünden kaybedilen işgünü sayısının en az 4 misli fazla olan cinayetleri neticesinde olan işgünü kayıplarında (!) bertaraf etmeyi düşünmüyormu?

Açıktırki böyle bir soru sormak bile büyük bir saflık, saflıktan öteye aptallık olur. Çünkü, bunu cuntadan beklemek eşyanın tabiatına aykırıdır. Bu zulüm ve katliam düzeni devam ettikce bütür iş cinayetleri kaçınılmazdır.

Biz emekçilerin kanıyla, alın teriyle beslenen bunlar hayasızca ve büyük bir kudurganlıkla el koyup kemiren faşist cunta yaptıkları yaptıkların yanına kâr kalmıyacaktır. Her türlü sömürü, zulüm ve katliamın, iş cinayetlerinin hesabını senden mutlaka tek tek soracaktır Partimiz TKP/ML. Partimiz TKP/ML önderliğinde birleşen emekçi halkımız bunu başaracaktır. İki elimiz yakanızdadır. Kaçmanız hazin sonunuzdan kurtulmanız hiçmi hiç mümkün olmıyacaktır.

- MADEN OCAKLARINDAKİ İŞÇİLERİN KATLİ UNUTULMAYACAKTIR !

"....Emekçiyim bu son karar
Ağlamak yok direniş var
Patronlara birer mezar
Kazdık maden ocağında...."

- KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !

- İŞ CİNAYETLERİNİN SON BULMASI BU FAŞİST DÜZENİN YIKILMASI VE DEMOKRATİK HALK İKTİDARININ VE SOSYALİZMİN KURULMASIYLA MÜMKÜNDÜR !

İşkencede yiğit Halk Savaşçıları, evlâtlarımız, kardeşlerimiz böyle katledilirken, delik deşik edilmiş canları resimleri kanlı kâğıt tomarları halinde uşak gazetelerde yayınlanıp dururken "ibret olsun" diye öldürülen bir halk savaşçısının (kellesinin) mızrağa takılıp sokak sokak dolaştırılarak teşhir edilmesi misali. Yürütülen bu faşist katliam karşısında artık dur demiyecekmiyiz?

İçten içe kendimizi yiyip bitirmenin bizden başka düşmana zarar vermediğini anlayıp isyan ateşiyle kırbaçlanmıyacakmıyız? Yüreklerimiz sakın ha bu nefesimizi tıkamasın. Bu hiçte doğru olmaz. Bu kara zulme isyan haykırışlarımızı yükseltmenin vakti geçmemeli! Yoldaşlarımız mücadele arkadaşlarımız birer birer katledilmektedir. Onlar bizim için canlarını veriyor, her bir namludan fırlayan bu, mavzer kurşunu gibi toprağa düşen acılı ve kahrolası sessizlik içinde gömemeyiz.

Düşende bir halk kahramanı

Her seferinde

Sancıyan bir sessizlik bırakır geride

Birer birer gidenlerimiz

Kanlı, hırçın, çıkarsız.....

Ey katiller şebekesi faşist haydutlar, insana bunu yapamaz ! Bunu sadece sizin gibi faşist haydutlar yapabilir.

Ama aklınızda olsun; katlettiğiniz her devrimcinin hesabını fitil fitil soracağız. Hiçbir alçaklığınız karşılıksız kalmıyacaktır. Onların çizgisinin yanlış olması ve Partimizin önderliğine girmemeleri sonuç olarak tutumumuzu değiştiremez. Onlar neticede halkımızın kurtuluşu için devrim niyetiyle savaştılar ve şehit düştüler. Bu yüzden halkımızın bir parçası,kavgaları kavgamızın bir uzantısıdır.

Ey hainler, halk düşmanı katil sürüleri ! Size bir yandan her örgütten devrim isteyen bu militanları kalleşce katlederken aynı günlerde bir çok yerlerde Partimize saldırıp onlarca yoldaşımızı ve taraftarımızı vahşi işkencelerde komaya soktunuz. Çünkü siz TKP/ML'nin bu yiğit halk savaşçılarına elini uzatıp kucaklamasından, onları yanlış çizgilerinden alıkoyarak militan, ihtilalci yapılarının ML bilim doğrultusuna yönlendirilmesinden korktunuz. Bu yüzden bir taraftan dağınık duran bu yiğit halk savaşçılarını kahpece katlederken diğer taraftan bu devrimci militanlarının ve emekçi kitleleri işçi sınıfının önderliği altında toplanma mücadelesi veren Partimize kudurganca saldırıyorsunuz. Ama çabanız boşuna.

Partimiz TKP/ML halkın bütün milliyetlerden savaşçı unsurlarını birleştirip bir komuta içinde devrime doğru yürümeyi başaracaktır. Bugün daha fazla halk evlâdı katlediliyorsa, faşizmin her istediği oluyorsa bu henüz Partimizin düşman karşısında devrimci güçler üzerinde yeterli etkiye sahip olmamasıdır. Birçok devrimci teşkilâtın ağır darbeler yemesi ve binlerce devrimci militanın mücadele dışı kalması ve şehit edilmesi ne kadar faşizmin koyu barbarlığından dolayı ise o kadar da bunların hatalı çizgilerinden ve yanlış mücadele biçimlerini seçmelerindendir. Halkımız doğru bir önderlik altında birleştiği zaman düşman bu imkânı kaybedecek, bizi yok etmek için hatalarımızdan yararlanamıyacaktır.

Yoldaşlar:

Katledilen devrimcilerin taraftarımız olup olmamasına, bize karşı pek iyi davranıp davranmamasına bakmaksızın şiddetle karşı çıkınız. Bu bizim halkın davasına karşı duyduğumuz yüce sorumluluğumuzun gereğidir. Biz halkın bütün emekçi sınıflarının kurtuluş mücadelesini birleştirebilmek için onların güvenini almak zorundayız. İşte bu zor dönemler bunun için çok önemlidir. Çünkü tüm emekçi sınıflar dostunu, düşmanını bugünlerde tanımaktadırlar. Ötesi lâftır. Faşist cuntayı yaptıklarından dolayı pişman ediniz. Açıkca söylüyoruz yoldaşlar, faşizmi, terörü yok etmek için yaptığı her katliam ve idam onların terör dediği devrimci eylem için protesto hareketlerinindalga dalga yayılmasına yol açmalıdır. Faşizmin iğrenç cinayetlerini engellemek için başka bir etkili yol yoktur.

Son olarak katledilen MLSPB'li militan arkadaşların anısına tüm devrimci teşkilâtlara sesleniyoruz: Birinci olarak, kime yapıldığına bakmadan her faşist cinayete karşı aynı anda tavır almaya geçelim ! Dayanışma içine geçelim !

İkinci olarak, yanlış çizgileri terk etmek için canlı tecrübeler üzerine düşünelim. Gerek toplu ayaklanmayı, gerekse şehir gerillacılığını savunan arkadaşlar somut gerçekler karşısında düşünmelidirler. Bu arkadaşlar devrim yolunun kaçınılmaz olarak HALK SAVAŞI, devrimin temel gücünün köylüler olduğunu anlamalıdırlar. Yanlışlarda ısrar etmek düşmanın işine yarıyor. Daha çok devrimci kadro kaybetmemize yol açıyor. Gerek toplu ayaklanma hayali güden arkadaşlar, gerekse kitlelerden kopuk şehir gerillacılığına yönelen arkadaşlar için yaşanmakta olan çok acı tecrübeler vardır. Bunlar sizin yaşadığınız deneylerdir. Arkadaşlar, bizim yaşadığımız somut tecrübelerde şunlardır: Hepinize duyuruyoruz;

Biz şehirlerde mücadele eden her partinin normal olarak alacağı darbeler kırlarda düşmanın bütün adiliğine ve barbarlığına karşı doğal olanın dışında ciddi kayıplar vermedik. Tersine gelişip güçlendik. Biz temel mücadele alanı olarak kırları seçtiğimiz halde kırlardaki kayıplarımıza oranla yüzde on bile değildir. Ama düşman çok büyük israflara girdi, bıktı, taciz oldu. Halka bize yaptıkları destekten dolayı zulüm etmekle de onların nefretini kazandı, tecrit oldu.

Şehir gerillacılığının en tipik temsilcileri şüphesizki MLSPB'dir. Bu devrimci örgütün bugünkü sınıf mücadelesindeki rolü ve uğradığı kayıplar şehirlere dayanan, silahlı mücadeleyi savunan arkadaşları düşündürmelidir. Yani bütün vahşi zulüm, sömürüye rağmen şehirli kitlelerin bir düşman kalesinde zincire vurulmuş aslan gibi suskun duran halini toplu ayaklanmayı savunanları düşündürmelidir. Ayrıca bunların buradaki devrimci kitleler üzerindeki siyasi prestiji ve rolü bugünkü hali düşündürücü olmalıdır. Halbuki kırlarda mücadele şiddetini nisbeten kaybetmesine rağmen devam ederken buradaki mücadeleye önderlik eden örgütlrin de hem kırdaki. hem şehirdeki kitleler üzerinde rolü ve prestiji yukselmektedir.... Hem şehir gerillacılığının,hemde toplu ayaklanmanın iki normal sonucu vardır:

Birinci yolu benimseyenler: Kitlelerden koparak maceracılığa sürüklenmekte vefakat yiğitce direnerek ölmektedirler. İkinciler ise; beklemeye koyulmakta, kitlelerin devrimci istemlerine sırtını dönüp sükûn etmektedirler. Hatta giderek ihanete sürüklenmektedirler. Her iki durumda da halkımızın devrimci mücadelesi büyük kayıplara uğramaktadır. Halkın kurtuluşu için herkes birdefa daha düşünmelidir....

O

TİKKO

HAYDAR ÇAKMAK YOLDAŞ ŞEHİT DÜŞTÜ !!

TUNCELİ İLİNDE PAĞ YÖRESİNDE
ÖLÜSÜ SÜRÜKLENDİ CİP ARKASINDA
SÖYLEYİN İNSANLIK BUNUN NERESİNDE
İŞTE BÖYLEDİR FAŞİZMİN ZULMÜ
HAYDAR YOLDAŞIM, YİĞİT YOLDAŞIM.

-OZAN YOLDAŞ-

FAŞİST KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİNE KARŞI MİLİTANCA MÜCADELEDE HAYDAR ÇAKMAK YOLDAŞ ŞEHİT DÜŞTÜ !

Emperyalistlerin uşağı faşist komprador patron-ağalar ülkeyi bir kan deryasına çevirmişlerdir. Bunların işçilere, köylülere yani kendisinden olmayan tüm ezilenlere karşı zulmü, sömürüsü 12 Eylül askeri faşist cuntasıyla hat safhaya ulaştı. Omuzu kalabalık faşist generaller çetesi "huzur ve sükunet sağlıyacağız" adı altında "terörist" dediği devrimcileri zindanlara doldurma, günlerce akıl almaz işkencelerden geçirme, vahşice kurşunlamalarının haddi hesabı yoktur.

Faşist komprador patron-ağa devletinin tasmalı köpeklerinin DERSİM'deki vahşice saldırıları her geçen gün daha da katmerleşmektedir. DERSİM'i bir askeri kışlaya çevirip abluka altına alan faşist Türk ordusu örgütlediği muhbir sürülerinin yardımıyla köyleri basmakta sıradan köylüleri günlerce işkenceden geçirmekte, silahlı devrimcilerin üzerlerine yüzlerce kuvvetle gitmektedirler. Bu vahşice saldırılarından biri, sadık uşak Bakıl Ağa olarak tanınan ajanın desteğiyle faşist güçler yoldaşlarımızın üzerine ani bir saldırı yapmışlardır.Faşist güçlerin bu silahlı saldırılarına karşı yoldaşlarımız silahla cevap vermişlerdir.Ve bu şerefli kavgada II Mayıs'ta HAYDAR ÇAKMAK yoldaş şehitdüştü. Haydar ÇAKMAK yoldaş Partimizin örgütlü ileri sempatizanı,ordumuz TİKKO nun yiğit fedakar bir üyesi idi. Onun kararlı tavrı,alçakgönüllülüğü tüm yoldaşlarına örnektir.H.Çakmak yoldaşımızı komprador patron-ağaların işkencecileri ve zındanlarıda korkutamadı.Yoldaş ölümünden önce içeri düşüp çıktığında tekrar mücadelede emin adımlarla yürüdü.HAYDAR ÇAKMAK yoldaş komprador patron-ağa devletinin zulmüne karşı kurtuluşumuzun ancak silahlı halk savaşı yolu olduğunu savundu ve bu uğurda mücadelesini sürdürerek,bedenini halkımızın haklıdavası uğruna feda etti.

Emekçi halkımız, zor günler yaşıyoruz.partimiz TKP/ML şerefli ve önemli olanın,bu zor şartlarda da mücadelenin sürdürülmesinin gerektiğini vurgulamaktadır. İnsanlık onuru çiğnenmiş bizler eğer tüm bu vahşice cinayetlere sömürü ve zulme karşı sessiz kalırsak, daha çok kölelik karanlığına gömülürüz.Fakat bizlerin çıkarı teslimiyet değil,savaştır.Bu esaret zincirinin bizi daha çok boğmasına izin vermemeliyiz.Bu kavgada bize önderlik eden kızıl güneş partimiz TKP/ML'dir. Onun saflarında birleşerek yürüyelim komprador patron-ağa devletinin üzerine!

Sen Haydar Çakmak yoldaş;bu kavgada korkaklığa, teslimiyete yer vermeden şehit düştün.Sen rahat uyu. Silahın silahımız.Kavgan kavgamız,fikirlerin fikirlerimizdir.Şimdi kavgamız daha gür ve coşkuludur.Partimiz TKP/ML ve önderliğindeki ordumuz TİKKO bu asalak, çürümüş zalim devleti ve onlara beş kuruş için satılmış olan haysiyeti bozuk ajan muhbirleri tarihin çöplüğüne gömmek için mermiyi namluya sürmüştür.Öncü örgütümüz TKP/ML silahımız elimizde hedefimiz komprador patron-ağa devletini yıkıp kendi özgür,mutlu,sınıfsız toplumu kuracaktır.

-KAHROLSUN FAŞİST CUNTA!
-AJAN MUHBİRLERDEN HESAP SORACAĞIZ!
-HAYDAR ÇAKMAK YOLDAŞ MÜCADELEMİZDE YAŞIYOR!

Silah Arkadaşları

Dün.da siy..dur....

yasalarının alternatifi ortaya konulmadan oylamaya sunulması, onun zorla kabul ettirilmesinden başka birşey değildir. Biz halka şunu söylemeliyiz: Eğer korkmuyorlarsa, bu tür yasa hazırlıklarını tartışmaya açsınlar. "Kurucu meclis"i genel, eşit oya dayanan seçimle oluştursunlar. Anayasa vb. özgürce tartışılsın ve halk oyuna sunulsun. O zaman biz onların halk düşmanı yüzünü fikir alanında da ortaya çıkarabiliriz. Bu temelde hazırlanmış bir referanduma katılabiliriz. Ama onlar devrimci fikirlerin dile getirilmesinden son derece korkmaktadırlar ve fikiri şiddetle ezmeye çalışmaktadırlar. "Kurucu Meclis" sahtekârlığı bundan ibarettir. Ve bu nedenle de emekçiler "Kurucu Meclis"-i reddetmeli; Anayasa referandumuna katılmayı reddetmelidirler.

Cuntanın siyasi hazırlıklarından bir diğeri de "sendika kanunu"dur. Partimizin, cuntanın sendikal alanındaki hattını "ulusal tek tip faşist sendika" olduğu, bunu hayata geçirmeye çalışacağı şeklindeki tahlili, pratik tarafından doğrulanmaktadır. Ulusal tek tip sendikacılığa karşı teşhiri yükseltmeliyiz. TÜRK-İŞ'in yöneticilerinin bu role talip olmalarını teşhir etmeliyiz. Hakim sınıfların sendikal alandaki taktiğine karşı, "İllegal Demokratik Sendika" sloganını hayata geçirmeliviz.

NOT: İKK sayı 34'de "Dünyada durum" adlı yazıda orijinalinin okunması zorluğundan anlam yanlışlıklarına yol açan bir takım yazılış hataları vardır. Yukarıdaki yazı aynı zamanda bir düzeltmedir.

TKP/ML SB
15 Ağustos 1981